

[Agerschou]

get en lov herinde i folketinget, hvis man ikke fulgte henstillingen.

Vi har også i vores beslutningsforslag nævnt, at vi mener, folketinget burde nære tillid til vores kommunalpolitikere, og det, jeg kan konstatere efter førstebehandlingen her i dag, er, at man ikke nærer så megen tillid til vore kommunalpolitikere, at man tiltror dem evne til at varetage deres egen økonomi også set i relation til en samfundsøkonomi.

#### **Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):**

Centrum-demokraternes ordfører spurgte mig, hvordan jeg stiller mig til en udvidelse af lånerammerne til kommuner og amtskommuner. Jeg vil gerne give den oplysning, at det af de budgetter, vi har fået fra kommuner og amtskommuner i foråret 1982, fremgår, at man budgetterer med en lånoptagelse på, så vidt jeg erindrer omkring 1.300 mill. kr. på de områder, hvor kommunerne frit kan låne, altså hvor der ingen lånebegrænsninger er, men er tale om investeringsopgaver, man frit kan låne til.

Til de øvrige investeringer er der afsat en ramme på 350 mill. kr. for samtlige kommuner – nu ser jeg bort fra Københavns kommune, som har en særlig regel – men vi får næppe brugt den pulje på 350 mill. kr. Der er altså ingen grund til at tro, at man i primærkommunerne føler sig lånemæssigt i klemme for året 1982. Der er ikke truffet en endelig aftale om reglerne for 1983, men specielt når man tager i betragtning, at der kan lånes frit til langt de fleste investeringsopgaver, er der ikke noget, der tyder på, at vi får brug for nogen udvidelse, i hvert fald kun en beskedent udvidelse af den ramme, der er til rådighed.

Så vil jeg gerne gøre to bemærkninger til hr. Agerschou. Den ene er i anledning af det, der blev sagt om Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark, der blev karakteriseret som to private foreninger, som jeg forstod ikke havde opbakning i medlemskredsen til at drøfte disse ting med regeringen.

Nu hører jeg til dem, der har en ganske klar erindring om, hvordan delegeretmøderne foregår i hvert fald i den ene forening, og da jeg også har deltaget som menig i delegeretmøderne i den anden forening, tror jeg

også nok, jeg ved, hvordan stemningen på delegeretmøderne har været. Den har bortset fra repræsentanter for enkelte – og hr. Agerschou må tilgive mig udtrykket – mindre partier i forsamlingen været, jeg vil ikke sige entusiastisk, for det er måske nok så stort et udtryk, men der har været en ganske klar tilslutning til, at man skulle fortsætte dette aftalesystem. Det er ydermere sådan, at det med al mulig tydelighed fremgår af cirkulæreskrivelserne, at der har været tale om henstillinger. Det er rigtigt, at der er føjet det til, at hvis der totalt ikke kommer et tilfredsstillende resultat ud af det, vil det nok være værd at overveje, hvordan man på anden måde kan sikre en indpasning af det samlede kommunaløkonomiske system under overordnede hensyn, men det er noget med to linjer, hvor vi siger, at man ikke skal se helt væk fra, at vi rent faktisk mener det, der står, at det altså er noget, der lægges en vis vægt på. Men det har ikke forhindret nogen kommune eller amtskommune i at disponere sådan, som de selv synes det er nødvendigt af hensyn til de investeringsopgaver og de driftsudgifter, de har.

Det sidste, hr. Agerschou var inde på, var, at hensigten åbenbart har været at skabe arbejdsløshed. Ja, man kan jo dreje sin argumentation, man kan lade være med at høre på de argumenter, som andre fører frem, og så komme til nogle ejendommelige resultater. Jeg nævnte i min indledning, at antallet af fuldtidsbeskæftigede i kommuner og amtskommuner er steget fra 395.000 til 443.000 på tre år inkl. dette sidste år, 1982. Jeg nævnte også i min indledning, at der var en række områder, hvor den kommunale anlægsaktivitet af helt indlysende grunde må sættes ned. Jeg vil gerne erindre om, at jeg for nylig offentligt har sagt, at kommunerne skal overveje, om de ikke, hvis de kan afsætte deres byggegrunde i dag, bør sælge dem, selv om de regnskabsmæssigt noterer sig tab, for der kan være kommuner, der er i den situation, at det tab, de må konstatere om tre eller fire år, vil være større ved et salg til den tid, end hvis de foretager et salg i dag.

Det er udtryk for, at en række kommuner har foretaget nogle investeringer i byggemodning på et tidspunkt, hvor der ikke var den efterspørgsel efter byggemodnede grunde, som investeringsaktiviteten egentlig forudsatte. Ingen kan bebrejde sådanne kommuner,